

PANDÈMIES, GLOBALITZACIÓ I SOLIDARITAT

La globalització no és sols econòmica, els darrers mesos una nova pandèmia, en aquest cas l'anomenada "grip A" (denominada primerament "porcina"), està atemorint el món, i molt especialment els països occidentals.

Al mateix temps, conflictes, pandèmies i crisis humanitàries diverses, que de manera gairebé crònica afecten els països empobrits, ocupen poc o gens uns mitjans que amb la voluntat de treure profit de les seves informacions, contribueixen a disparar alarmes que a la vegada poden provocar reaccions imprevisibles. Hem de recordar, encara que sigui des d'aquestes breus línies, que només la malària acaba cada any amb la vida de més d'un milió d'infants arreu del món, especialment a Àfrica... És que valen més uns morts que els altres?

De fet, l'anomenada grip "aviària", que es va produir fa només un parell d'anys i que va esclatar a la Xina, es va saldar finalment amb el dúmping dels preus del pollastre a les economies dels països del Sud, mentre que la Unió Europea es dedicava a congelar l'excedent d'aus i a incentivar-ne l'exportació a aquests països, més enllà de les seves garanties sanitàries. Només al Senegal,

segons un informe de Veterinaris Sense Fronteres, varen tancar un 70% de les granges i es varen perdre milers de llocs de treball.

Novament, la hipocresia, que domina les relacions entre el Nord i el Sud, es fa palesa amb aquesta nova pandèmia d'ara, atès que mentre que l'Organització Mundial de la Salut (OMS) fa les seves recomanacions, les multinacionals farmacèutiques ja han avisat que no pensen regalar ni una vacuna als països empobrits, amb l'argument que són els governs dels països rics els que han d'ajudar i no les empreses privades (...). Mentrestant, els valors borsaris de les companyies farmacèutiques puguen dia rere dia, al mateix ritme que l'espiral de la por global.

En un món cada cop més multipolar, com demostren les reaccions de la comunitat internacional al cop d'estat a Hondures (fa uns anys, els Estats Units haguessin recolzat sense cap mena de dubte els colpistes), cal no sols un rol mediador de les instàncies multilaterals, especialment d'aquelles on també els països empobrits són representats, com les Nacions Unides. Calen polítiques públiques a escala planetària, especialment per prevenir i abordar problemes globalitzats i pandèmies com la de la grip A, d'efectes imprevisibles, però molt probablement més sagnants als països del Sud.

El G-8 s'ha reunit a L'Aquila, però els pocs compromisos "globals" adquirits s'han qualificat d'insuficients fins i tot per part del secretari general de les Nacions Unides, Ban Ki-moon. Està bé reservar 20.000 milions de dòlars per "combatre la fam" al món, però a només sis anys de la fita dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni, hem de recordar que els governs de la UE i dels Estats Units ja han donat, els darrers mesos, com a resposta a la crisi financera més de 3,5 bilions d'euros a les entitats bancàries, en la majoria dels casos a fons perdut i sense demanar res a canvi.

Cal globalitzar, doncs, les propostes, però a més cal fer-ho amb coherència i, sobretot, amb solidaritat. Començar per una política pública global per a la distribució gratuïta de vacunes contra aquesta darrera i altres pandèmies pot ser un bon començament.

© DISVI for the EC / UNFPA Reproductive Health Initiative for Asia / Nepal